

затвора, Каравеловъ билъ казалъ Лепавцову, че билъ говорилъ и съ обвиняемия Георги Великовъ, арестуванъ въ една съсѣдна стая, отъ когото узналъ, че нищо не е откривалъ, въ отговоръ на това Лепавцовъ му казалъ, че у Г. Великова била намѣрена сѫщата такава печатна снимка, каквато той билъ видѣлъ на писмата, които му били донесени отъ Тюфекчиева и които той изгорилъ. Нищо подобно не се установи тукъ на сѫдебното дѣление. Лепавцовъ казалъ: че тоя човѣкъ трѣбва да е онзи Георги, за когото ме питаха на прѣварителното слѣдствие; сѫщо да ли този отпечатъкъ отъ печатъ който е намѣренъ у него — Великова — сѫхъ схожда съ онзи печатъ, който Лепавцовъ билъ видѣлъ, и на тоя въпросъ послѣдния билъ казалъ: „да, приличаше на тоя печатъ.“ Тогава Каравеловъ му казалъ, може ли ти да помнишь и да удостовѣришь, че тоя е сѫщия печатъ, когото ти си видѣлъ прѣди шестъ мѣсяци, когато азъ чета една книга и ако ме пита нѣкой, подиръ нѣколко врѣме, не можъ да кажа, че е съ сѫщия шрифтъ. При това Лепавцовъ каза, че когато го питали при слѣдствието за Георги Великовъ, казали му кой е тоя Георги, да не е Георги Великовъ и той — Лепавцовъ — казалъ: „той трѣбва да е билъ, при всичко че азъ не го зная, кой е този Георги Великовъ.“ Тий щото, както виждате, данните изложени въ обвинителния актъ, съвѣршенно не съответствува на тѣзи показания, които се да доха на сѫдебното дѣление. Тукъ се говори за заговора, каза се отъ г-на прокурора, че Каравеловъ е главния виновникъ, даже каза се, че той може да се счита за мораленъ виновникъ. Сега ний да се разберемъ въ понятията съ г-на прокурора, защото съвѣршенно не на място бѣше употребена думата „мораленъ“, безъ да се коснува до нѣкакво дѣяніе запрѣтено отъ закона подъ страхъ на наказание. Понататъкъ въ обвинителния актъ се срѣща такова нѣщо. Въ показанията на свидѣтеля Антонъ Петровъ се казва, че Георги Кузмановъ единъ пътъ, като се напилъ, казалъ на свидѣтеля, че той заедно съ още двама Македонци, щѣли да убиятъ г-на Стамболова, между ресторана „Francais“ и хотелъ „Витоша“, но кои сѫ тия двама Македонци и какво съотношение сѫ могли да иматъ Каравеловъ и Китанчевъ съ тѣзи прѣстъпници, не се казва. Казано е, че имало събрания между съмишленници, и да ли е билъ тамъ Каравеловъ и Китанчевъ и какви съотношения иматъ тѣ съ подсѫдимите, не се казва. Понататъкъ свидѣтеля Апостолъ